

Guido Dettoni: “La pau no es diu, la pau es fa”

Dc, 11/10/2017 per Catalunya Religió

(*Laura Mor -CR*) Ulls embenats i un tros de matèria flexible a les mans. És l'inici d'un treball que l'artista **Guido Dettoni Della Grazia** ha batejat com la Xarxa de la Pau. Lluny de perseguir una finalitat estètica o política, Dettoni reivindica l'experiència en si mateixa i la força de compartir el resultat d'una pregària conjunta.

“La pau no es diu, la pau es fa”, afirma amb convenciment Dettoni. En aquesta entrevista en vídeo explica la clau d'aquest mètode. Ideat als anys 70, avui el proposa com una eina per a entitats i centres educatius. L'exercici consisteix en transformar un desig comú en un objecte tangible: passar de la pregària, a la matèria.

Les fases

El projecte de la [Xarxa de la pau](#) té diverses fases. En la primera cadascú expressa i compon la pau, amb les mans, a partir de la matèria. En aquest cas, una cera parafina mal·leable.

La segona fase, que considera més complexa, consisteix en passar la figura de tres dimensions a dues, amb fotografia. “Està pensada per a generacions familiaritzades amb el món digital”, diu Dettoni.

I la tercera fase passa per compartir aquesta virtualitat. Una aplicació interactiva permet establir un diàleg entre usuaris d'arreu del món. Una de les propostes amb què treballa és la construcció d'una porta de la pau que sumi les figures de diferents persones.

D'Assís al món

La primera experiència va tenir lloc a la ciutat italiana d'Assís, on Dettoni té un

taller i una exposició permanent des de fa 17 anys. Després, a Praga, va aplegar més de cinc-centes persones en sis dies. La dinàmica de la Xarxa de la Pau també ha arribat a Finlàndia i a Nova York i, amb una aplicació terapèutica, amb sords i cecs, a Texas i al Canadà. A finals dels noranta, ja va ser a Cotonou, a Benín, a l'Àfrica occidental.

Justament aquesta setmana [s'ha instal·lat a Lampedusa](#) una de les obres més conegudes de Dettoni. Es tracta de l'escultura de Maria que, en aquesta illa italiana, simbolitza el reconeixement per la cura que reben els refugiats per part dels metges, els voluntaris i de tota la població.